ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 2ας Φεβρουαρίου 2016*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα MOTOBI B PESARO — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκομίστηκαν κατά της αιτήσεως κηρύξεως εκπτώσεως μετά την πάροδο της ταχθείσας προθεσμίας — Στοιχεία τα οποία δεν ελήφθησαν υπόψη — Εξουσία εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών — Αντίθετη διάταξη — Περιστάσεις οι οποίες αντιτίθενται στη συνεκτίμηση επιπρόσθετων ή συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων — Άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 — Κανόνας 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95»

Στην υπόθεση T-171/13,

Benelli Q. J. Srl, με έδρα το Pesaro (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους P. Lukácsi και B. Bozóki, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου αρχικώς από τον F. Mattina, στη συνέχεια από τον P. Bullock,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,

Demharter GmbH, με έδρα το Dillingen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον A. Kohn, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 16ης Ιανουαρίου 2013 (υπόθεση R 2590/2011-2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως μεταξύ των Demharter GmbH και Benelli Q. J. Srl,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους E. Martins Ribeiro (εισηγήτρια), πρόεδρο, S. Gervasoni και L. Madise, δικαστές,

γραμματέας: I. Dragan, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Μαρτίου 2013,

* * Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Ιουνίου 2013,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Ιουνίου 2013,

έχοντας υπόψη την απόφαση περί εκ νέου αναθέσεως της υποθέσεως στο δεύτερο τμήμα,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 7ης Ιουλίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 14 Ιουνίου 2001, η προσφεύγουσα, Benelli Q. J. Srl, πρώην Benelli SpA, υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1) όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το εξής εικονιστικό σημείο:

3 Τα προϊόντα για τα οποία υποβλήθηκε η αίτηση καταχωρίσεως εμπίπτουν στις κλάσεις 9, 12 και 25 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 9: «Συσκευές και όργανα επιστημονικά, ναυτικά, τοπογραφικά, ηλεκτρικά, φωτογραφικά, κινηματογραφικά, οπτικά, ζύγισης, μέτρησης, σηματοδότησης, ελέγχου (επιτήρησης), βοηθείας (διάσωσης) και διδασκαλίας, συσκευές για την εγγραφή, τη μετάδοση, την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας, μέσα αποθήκευσης μαγνητικών δεδομένων, δίσκοι εγγραφών, αυτόματοι πωλητές και μηχανισμοί με κερματοδέκτη, ταμειακές μηχανές, αριθμομηχανές, εξοπλισμός για την επεξεργασία δεδομένων και ηλεκτρονικοί υπολογιστές, συσκευές πυρόσβεση»·

— κλάση 12: «Οχήματα, μηχανήματα κινήσεως στην ξηρά, τον αέρα ή το νερό, μέρη και εξαρτήματα για τα προαναφερόμενα προϊόντα που περιλαμβάνονται σε αυτή την κλάση»·

— κλάση 25: «Ενδύματα, υποδήματα και είδη πιλοποιίας».

4 Η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 5/2002, στις 14 Ιανουαρίου 2002, και το σήμα αυτό καταχωρίστηκε την 1η Αυγούστου 2002.

5 Με έγγραφο της 18ης Νοεμβρίου 2009, η παρεμβαίνουσα, Demharter GmbH, ζήτησε από την προσφεύγουσα να προβεί στην ανάκληση του αμφισβητούμενου σήματος λόγω μη χρήσεως του τελευταίου αυτού κατά τα πέντε προηγούμενα έτη, άλλως θα υπέβαλλε αίτηση κηρύξεως εκπτώσεως ενώπιον του ΓΕΕΑ.

6 Στις 22 Δεκεμβρίου 2009, η παρεμβαίνουσα υπέβαλε αίτηση κηρύξεως εκπτώσεως, δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 207/2009, κατά της καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος για το σύνολο των προϊόντων που διαλαμβάνονται στη σκέψη 3 ανωτέρω, επικαλούμενη την απουσία ουσιαστικής χρήσεως για διάστημα πέντε συνεχών ετών πριν από την υποβολή της αιτήσεως κηρύξεως εκπτώσεως, καίτοι, εξ όσων γνώριζε, το εν λόγω σήμα είχε χρησιμοποιηθεί μεταξύ 1950 και 1974 για μοτοσυκλέτες.

7 Στις 6 Απριλίου 2010, η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις και αποδείξεις χρήσεως εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Στις 28 Ιουλίου, 29 Οκτωβρίου 2010 και 4 Μαρτίου 2011, κατόπιν των παρατηρήσεων που διατύπωσε η παρεμβαίνουσα, η προσφεύγουσα προσκόμισε επιπρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία.

8 Με απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2011, το τμήμα ακυρώσεων έκρινε ότι δεν είχε προσκομισθεί η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του αμφισβητούμενου σήματος, οπότε κήρυξε την προσφεύγουσα έκπτωτη των δικαιωμάτων της από της 22ας Δεκεμβρίου 2009.

9 Στις 19 Δεκεμβρίου 2011, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων. Στις 21 Φεβρουαρίου 2012, η προσφεύγουσα κατέθεσε το υπόμνημα στο οποίο εξέθετε τους λόγους της προσφυγής και το οποίο συνοδευόταν από επιπρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία.

10 Με απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2013 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή. Πρώτον, όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, το τμήμα προσφυγών, αφού, αφενός, υπενθύμισε το σύνολο των στοιχείων που η προσφεύγουσα είχε προσκομίσει στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας και, αφετέρου, σημείωσε ότι η προσφεύγουσα είχε, τέσσερις ήδη φορές, προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία της χρήσεως, είπε, στη σκέψη 34 της εν λόγω αποφάσεως, ότι συμμερίζεται το συμπέρασμα της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων όσον αφορά την προφανή ανεπάρκεια των στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα προς απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του αμφισβητούμενου σήματος. Στις σκέψεις 35 έως 44 της αποφάσεως αυτής, το τμήμα προσφυγών ανέπτυξε τη δική του επιχειρηματολογία κατά την οποία τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν ήταν ανεπαρκή προς τούτο.

11 Δεύτερον, όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον αυτού, το τμήμα προσφυγών, καταρχάς, υπενθύμισε, στη σκέψη 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το άρθρο 76 του κανονισμού 207/2009 παρείχε στο ΓΕΕΑ εξουσία εκτιμήσεως να αποφασίζει αν πρέπει να λάβει υπόψη ή όχι τα εκπροθέσμως προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία και προσέθεσε, στη σκέψη 47 της αποφάσεως αυτής, ότι το Δικαστήριο είχε κρίνει ότι, κατά κανόνα και εκτός άλλης αντίθετης διάταξης, η προβολή πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων από τους διαδίκους παραμένει δυνατή και μετά την πάροδο των προθεσμιών που οι διατάξεις του εν λόγω

κανονισμού προβλέπουν για την προβολή αυτή, καθώς και ότι ουδόλως απαγορεύεται στο ΓΕΕΑ να λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προβληθεί ή προσκομιστεί εκπροθέσμως.

12 Το τμήμα προσφυγών έκρινε στη σκέψη 50 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι υπήρχε, εν προκειμένω, αντίθετη διάταξη η οποία απέκλειε τη συνεκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που είχαν προσκομισθεί εκπροθέσμως, ήτοι το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 207/2009, όπως εφαρμόζεται από τον κανόνα 40, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1), όπως προκύπτει μετά την τροποποίησή του με τον κανονισμό (ΕΚ) 1041/2005 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2005 (ΕΕ L 172, σ. 4), οπότε η προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τη χρήση του κοινοτικού σήματος μετά τη λήξη της προθεσμίας συνεπαγόταν έκπτωση από τα δικαιώματα επί του εν λόγω σήματος.

13 Εντούτοις, το τμήμα προσφυγών ανέφερε, στη σκέψη 51 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο κανόνας 40, παράγραφος 5, του κανονισμού 2868/95 δεν μπορούσε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απέκλειε τη συνεκτίμηση των συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων, λαμβανομένης υπόψη της υπάρξεως επιπρόσθετων στοιχείων, έστω και αν προσκομίστηκαν μετά τη λήξη της αποκλειστικής αυτής προθεσμίας. Αφού υπενθύμισε, στις σκέψεις 52 έως 54 της εν λόγω αποφάσεως, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα αποδεικτικά στοιχεία μπορούσαν να θεωρηθούν συμπληρωματικά και παραδεκτά, το τμήμα προσφυγών έκρινε, στη σκέψη 55 της αποφάσεως αυτής, ότι η προϋπόθεση για τη συνεκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που είχαν προσκομισθεί εκπροθέσμως επληρούτο στην πραγματικότητα μόνον εν μέρει.

14 Όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 9 και 25, τα αποδεικτικά στοιχεία (παραρτήματα 6 και 7 της εκθέσεως των λόγων της προσφυγής) θεωρήθηκαν επιπρόσθετα και όχι συμπληρωματικά. Το τμήμα προσφυγών έκρινε, στη σκέψη 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αφενός, ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούσαν τα είδη ενδύσεως που είχαν προσκομιστεί ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων ήταν προδήλως αλυσιτελή δεδομένου ότι δεν αφορούσαν το αμφισβητούμενο σήμα και, αφετέρου, δεν είχε προσκομισθεί κανένα αποδεικτικό στοιχείο όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 9. Τα αποδεικτικά στοιχεία κρίθηκαν συνεπώς απαράδεκτα.

15 Στη σκέψη 57 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν εκπροθέσμως έπρεπε να θεωρηθούν «συμπληρωματικά» όσον αφορά τις μοτοσυκλέτες που εμπίπτουν στην κλάση 12, στον βαθμό που αποσκοπούσαν στη «συμπλήρωση» των κύριων αποδεικτικών στοιχείων. Ωστόσο, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι το τμήμα ακυρώσεων είχε ήδη ασκήσει τη διακριτική του εξουσία δεχόμενο τα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη χρήση που είχε παρουσιάσει η προσφεύγουσα με τις παρατηρήσεις που υπέβαλε απαντώντας στην παρεμβαίνουσα. Κατά συνέπεια, κατά το τμήμα προσφυγών, η προσφεύγουσα είχε ήδη επανειλημμένως την ευκαιρία να προσκομίσει λυσιτελή αποδεικτικά στοιχεία ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και, ως εκ τούτου, είχε όλο τον χρόνο να τα συγκεντρώσει και να τα προετοιμάσει ώστε να ικανοποιήσει τις νόμιμες απαιτήσεις. Επομένως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι περιστάσεις δεν συνηγορούσαν υπέρ της αποδοχής των συμπληρωματικών εγγράφων.

16 Στη σκέψη 58 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών προσέθεσε ότι, εν πάση περιπτώσει, τα έγγραφα αυτά, ανεξάρτητα από το αν ληφθούν ή όχι υπόψη, δεν απεδείκνυαν την ουσιαστική χρήση του αμφισβητούμενου σήματος κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της 22ας Δεκεμβρίου 2004 και της 21ης Δεκεμβρίου 2009 (στο εξής: κρίσιμο χρονικό διάστημα) για τους λόγους που είχε αναπτύξει στις σκέψεις 59 έως 69 της εν λόγω αποφάσεως, όσον αφορά τα έγγραφα που είχαν προσκομισθεί από την προσφεύγουσα ενώπιον αυτού, πλην των παραρτημάτων 6 και 7, που κρίθηκαν απαράδεκτα (βλ. σκέψη 14 ανωτέρω).

Αιτήματα των διαδίκων

17 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει το αίτημα περί κηρύξεως εκπτώσεως που υπέβαλε η παρεμβαίνουσα·

— άλλως, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του ΓΕΕΑ για να την επανεξετάσει και να αποφανθεί εκ νέου·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

18 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού της εκ μέρους της προσφεύγουσας γενικής παραπομπής στα επιχειρήματα που προέβαλε εγγράφως κατά τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

19 Το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται ότι η εκ μέρους της προσφεύγουσας παραπομπή γενικώς στο σύνολο των επιχειρημάτων που προέβαλε εγγράφως κατά τη διοικητική διαδικασία είναι απαράδεκτη.

20 Κατά το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, το δικόγραφο της προσφυγής περιλαμβάνει συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση. Κατά πάγια νομολογία, μολονότι το κύριο μέρος του δικογράφου της προσφυγής μπορεί να θεμελιωθεί και να συμπληρωθεί, όσον αφορά συγκεκριμένα σημεία, από παραπομπές σε αποσπάσματα συνημμένων σ' αυτό εγγράφων, μια γενική παραπομπή σε άλλα έγγραφα, δεν μπορεί να αντισταθμίσει την έλλειψη ουσιωδών στοιχείων νομικής επιχειρηματολογίας τα οποία, δυνάμει των προμνημονευθεισών διατάξεων, πρέπει να περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής [βλ. απόφαση της 8ης Ιουλίου 2010, Engelhorn κατά ΓΕΕΑ — The Outdoor Group (peerstorm), T-30/09, Συλλογή, EU:T:2010:298, σκέψη 18 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

21 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, ότι η παραπομπή που έκανε σε ορισμένα σημεία του δικογράφου της προσφυγής δεν έπρεπε να ερμηνευθεί ως γενική παραπομπή, αλλά ότι η επιχειρηματολογία της περιοριζόταν απλώς στα ειδικά σημεία που αναπτύσσονταν στο δικόγραφο της προσφυγής. Υπό το φως των διευκρινίσεων αυτών, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το ΓΕΕΑ πρέπει να απορριφθεί.

Επί του παραδεκτού των αιτιάσεων που στρέφονται κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων

22 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι οι αιτιάσεις που διατυπώνει η προσφεύγουσα κατά των διαπιστώσεων στις οποίες προέβη το τμήμα ακυρώσεων πρέπει να κριθούν απαράδεκτες.

23 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 65, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, μόνον οι αποφάσεις που εκδίδουν τα τμήματα προσφυγών υπόκεινται σε προσφυγή ενώπιον του κοινοτικού δικαστή, οπότε, στο πλαίσιο της προσφυγής αυτής, παραδεκτοί είναι μόνον οι

λόγοι που στρέφονται κατά της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών [απόφαση της 7ης Ιουνίου 2005, Lidl Stiftung κατά ΓΕΕΑ — REWE-Zentral (Salvita), T-303/03, Συλλογή, EU:T:2005:200, σκέψη 59).

24 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, ότι το δικόγραφο της προσφυγής έπρεπε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι αιτιάσεις τις οποίες ανέπτυξε βάλλουν αποκλειστικώς κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επομένως, στο μέτρο αυτό, η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το ΓΕΕΑ πρέπει να απορριφθεί.

Επί του παραδεκτού των νέων αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

25 Η προσφεύγουσα επισύναψε στο δικόγραφο της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ένα νέο αποδεικτικό στοιχείο που συνίσταται σε μια έγγραφη ένορκη δήλωση του δημάρχου του Pesaro (Ιταλία), δήλωση η οποία, κατά το ΓΕΕΑ, είναι απαράδεκτη.

26 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι η ασκούμενη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ, κατά την έννοια του άρθρου 65 του κανονισμού 207/2009. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να εξετάσει εκ νέου τα πραγματικά περιστατικά βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του [αποφάσεις της 19ης Νοεμβρίου 2008, Rautaruukki κατά ΓΕΕΑ (RAUTARUUKKI), T-269/06, EU:T:2008:512, σκέψη 20, και της 25ης Ιουνίου 2010, MIP Metro κατά ΓΕΕΑ — CBT Comunicación Multimedia (Metromeet), T-407/08, Συλλογή, EU:T:2010:256, σκέψη 16). Επομένως, τα πραγματικά περιστατικά που δεν προέβαλαν οι διάδικοι ενώπιον των οργάνων του ΓΕΕΑ δεν μπορούν πλέον να προβληθούν στο στάδιο της προσφυγής που ασκείται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου (βλ. απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul, C-29/05 P, Συλλογή, EU:C:2007:162, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

27 Εν πάση περιπτώσει, διαπιστώνεται ότι, απαντώντας σε ερώτηση που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε ότι ο δήμαρχος του Pesaro, ο οποίος ήταν δήμαρχος από το 2004, θα μπορούσε να χορηγήσει, κατά τη διοικητική διαδικασία, κατόπιν αιτήσεως της προσφεύγουσας, βεβαίωση, η οποία, αν και διαφορετική λόγω των ημερομηνιών που αναφέρονται και οι οποίες είναι μεταγενέστερες της ημερομηνίας της διοικητικής διαδικασίας, θα ήταν εντούτοις ανάλογη με εκείνη που προσκομίστηκε στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

28 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει, όπως ισχυρίζεται το ΓΕΕΑ, να κριθεί απαράδεκτο το παράρτημα που διαλαμβάνεται στη σκέψη 25 ανωτέρω και το οποίο δεν προσκομίστηκε από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας.

Επί της ουσίας

29 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, δύο λόγους ακυρώσεως κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως: ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 και ο δεύτερος από παράβαση του κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95.

30 Πρέπει να εξετασθεί, καταρχάς, ο λόγος ακυρώσεως ο οποίος αντλείται από παράβαση του κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95

31 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκόμισε, με το αιτιολογικό ότι το τμήμα αυτό έκρινε, στη σκέψη 57 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι περιστάσεις δεν συνηγορούσαν υπέρ της αποδοχής των συμπληρωματικών εγγράφων.

32 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι η προϋπόθεση αποδοχής των εκπροθέσμως προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων επληρούτο στην πραγματικότητα μόνον εν μέρει, διότι τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα είδη ενδύσεως της κλάσεως 25 που προσκομίσθηκαν ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων δεν αφορούσαν το αμφισβητούμενο σήμα και δεν είχε προσκομισθεί ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων κανένα αποδεικτικό στοιχείο όσον αφορά τα προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 9, οπότε μόνον τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν εκπροθέσμως όσον αφορά τις μοτοσυκλέτες που εμπίπτουν στην κλάση 12 έπρεπε να θεωρηθούν «συμπληρωματικά», κατά την έννοια του κανόνα 50 του κανονισμού 2868/95.

33 Πρώτον, όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία αφορούσαν τις μοτοσυκλέτες που εμπίπτουν στην κλάση 12, το τμήμα προσφυγών ανέφερε ρητώς, στις σκέψεις 59 έως 68 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα οικεία έγγραφα, τα έλαβε υπόψη και τα ανέλυσε, και ανέφερε τους λόγους για τους οποίους τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία δεν προσέθεταν κανένα κρίσιμο συμπληρωματικό πληροφοριακό στοιχείο όσον αφορά την έκταση της χρήσεως του αμφισβητούμενου σήματος κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα.

34 Επομένως, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών εξέτασε τη λυσιτέλεια των εγγράφων που αφορούσαν τις μοτοσυκλέτες που εμπίπτουν στην κλάση 12, η αιτίαση της προσφεύγουσας είναι, συναφώς, αλυσιτελής.

35 Δεύτερον, όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούσαν τα προϊόντα των κλάσεων 9 και 25, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε, στη σκέψη 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα αποδεικτικά στοιχεία (παραρτήματα 6 και 7 του υπομνήματος που εκθέτει τους λόγους της προσφυγής) ήταν επιπρόσθετα και όχι συμπληρωματικά, οπότε τα έκρινε απαράδεκτα.

36 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί το απαράδεκτο των αποδεικτικών αυτών στοιχείων και υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών κακώς αρνήθηκε να ασκήσει την εξουσία εκτιμήσεως την οποία μπορούσε να χρησιμοποιήσει.

37 Αντίθετα προς όσα φαίνεται να υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ακριβώς ότι το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία και ότι το επιχείρημά του ότι οι περιστάσεις δεν συνηγορούσαν υπέρ της αποδοχής των συμπληρωματικών εγγράφων ίσχυε μόνο για τα παραρτήματα που αφορούν τις μοτοσυκλέτες, τα οποία εξάλλου τα ανέλυσε το τμήμα αυτό, και όχι για τα παραρτήματα 6 και 7 του υπομνήματος που εκθέτει τους λόγους της προσφυγής, τα οποία δεν περιλαμβάνονται μεταξύ των εγγράφων που απαριθμούνται στις σκέψεις 59 έως 67 της προσβαλλομένης αποφάσεως και τα οποία υποβλήθηκαν στην εκτίμηση του τμήματος προσφυγών. Συγκεκριμένα, στη σκέψη 63 της εν λόγω αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών ανέφερε και εξέτασε το παράρτημα 5 του εν λόγω υπομνήματος και, στην επόμενη σκέψη, το παράρτημα 8 του υπομνήματος αυτού, χωρίς να διατυπώσει την παραμικρή εκτίμηση όσον αφορά τα παραρτήματα 6 και 7 του ίδιου υπομνήματος .

38 Περαιτέρω, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η επιχειρηματολογία του ΓΕΕΑ ότι η προσφεύγουσα δεν θέτει εν αμφιβόλω την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών όσον αφορά την αποδεικτική ισχύ των επιπρόσθετων αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του ούτε τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία ήταν ανεπαρκή προκειμένου να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του αμφισβητούμενου σήματος.

39 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα διατείνεται, μεταξύ άλλων, ότι τα τιμολόγια, τα οποία περιλαμβάνονται στα παραρτήματα 6 και 7 του υπομνήματος που εκθέτει τους λόγους της προσφυγής, καθιστούσαν δυνατή, μαζί με τα λοιπά στοιχεία που είχαν υποβληθεί στην εκτίμηση του τμήματος ακυρώσεων, την απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του αμφισβητούμενου σήματος.

40 Πρέπει να καθοριστεί αν το τμήμα προσφυγών, κρίνοντας ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν ενώπιόν του όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 9 και 25 ήταν απαράδεκτα, με το αιτιολογικό ότι αυτά ήταν επιπρόσθετα και όχι συμπληρωματικά, υπέπεσε σε πλάνη που καθιστά πλημμελή τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.

41 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το τμήμα προσφυγών υπενθύμισε, στη σκέψη 47 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, όσον αφορά το άρθρο 76 του κανονισμού 207/2009, το Δικαστήριο είχε κρίνει ότι, κατά κανόνα και εκτός άλλης αντίθετης διάταξης, η προβολή πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων από τους διαδίκους παραμένει δυνατή και μετά την πάροδο των προθεσμιών που οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού προβλέπουν για την προβολή αυτή και, στη σκέψη 49 της εν λόγω αποφάσεως, ότι ουδόλως απαγορεύεται στο ΓΕΕΑ να λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προβληθεί ή προσκομιστεί εκπροθέσμως, οπότε αυτό διέθετε εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να αποφασίσει αν έπρεπε ή όχι να συνεκτιμήσει αυτά τα περιστατικά και στοιχεία.

42 Το τμήμα προσφυγών εκτίμησε, στη σκέψη 50 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 207/2009, όπως αυτό εφαρμόζεται από τον κανόνα 40, παράγραφος 5, του κανονισμού 2868/95, αποτελούσε ακριβώς αντίθετη διάταξη και ότι από τις διατάξεις αυτές προέκυπτε ότι η προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων χρήσεως του κοινοτικού σήματος μετά τη λήξη της προθεσμίας συνεπαγόταν την έκπτωση από τα δικαιώματα επί του σήματος.

43 Εντούτοις, το τμήμα προσφυγών προσέθεσε, στη σκέψη 51 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο κανόνας 40, παράγραφος 5, του κανονισμού 2868/95 δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απέκλειε, λαμβανομένης υπόψη της υπάρξεως επιπρόσθετων στοιχείων, τη συνεκτίμηση συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων, έστω και αν αυτά προσκομίστηκαν μετά τη λήξη της αποκλειστικής αυτής προθεσμίας, και, στη σκέψη 52 της ίδιας αποφάσεως, ότι ο κανόνας 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού εξαρτούσε το παραδεκτό των επιπρόσθετων αποδεικτικών στοιχείων από την προϋπόθεση ότι τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία είναι συμπληρωματικά.

44 Το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε, στη σκέψη 53 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι από τον χαρακτηρισμό «συμπληρωματικά» προέκυπτε σαφώς ότι τα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία έπρεπε να είναι όντως συμπληρωτικά και όχι κύρια, οπότε, αν κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με τη χρήση δεν είχε προσκομισθεί εντός της ταχθείσας προθεσμίας ή αν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν ήταν προδήλως ανεπαρκή ή αλυσιτελή, ο διάδικος δεν μπορούσε να ανταμειφθεί με το να του παρασχεθεί η δυνατότητα να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη χρήση για πρώτη φορά ή το κύριο τμήμα των αποδεικτικών στοιχείων μετά τη λήξη της προθεσμίας.

45 Το τμήμα προσφυγών προσέθεσε, στη σκέψη 54 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο κανόνας 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 έχει την έννοια ότι τίποτε δεν αποκλείει τη συνεκτίμηση συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων τα οποία απλώς προσετέθησαν σε άλλα εμπροθέσμως

προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, εφόσον τα αρχικά αποδεικτικά στοιχεία δεν ήταν αλυσιτελή, αλλά κρίθηκαν ανεπαρκή. Η συλλογιστική αυτή, που σε καμία περίπτωση δεν καθιστούσε, κατά το τμήμα προσφυγών, περιττό τον κανόνα 22, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, ίσχυε τοσούτω μάλλον που ο δικαιούχος του κοινοτικού σήματος δεν είχε κάνει κατάχρηση των ταχθεισών προθεσμιών, καταφεύγοντας σκοπίμως σε παρελκυστικές τακτικές ή επιδεικνύοντας προδήλως αμέλεια, και που τα συμπληρωματικά αποδεικτικά που είχε προσκομίσει απλώς ενίσχυαν τις ενδείξεις που προέκυπταν ήδη από τις γραπτές δηλώσεις που κατατέθηκαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

46 Το τμήμα προσφυγών συνήγαγε εντεύθεν, στη σκέψη 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα παραρτήματα 6 και 7 του υπομνήματος που εξέθετε τους λόγους της προσφυγής, τα οποία είχαν υποβληθεί στην εκτίμησή του από την προσφεύγουσα, ήταν απαράδεκτα για τον ακόλουθο λόγο:

«Όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 9 και 25, τα αποδεικτικά στοιχεία (παραρτήματα 6 και 7 της εκθέσεως των λόγων) είναι επιπρόσθετα, αλλά όχι συμπληρωματικά. Τα σχετικά με τα είδη ενδύσεως αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων ήταν προδήλως αλυσιτελή, δεδομένου ότι δεν αφορούσαν το επίμαχο σήμα. Κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προσκομίσθηκε όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 9. Τα αποδεικτικά στοιχεία είναι, επομένως, απαράδεκτα.»

47 Υπενθυμίζεται ότι είναι, βεβαίως, ακριβές ότι το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 ορίζει ότι το ΓΕΕΑ μπορεί να μη λάβει υπόψη του πραγματικά περιστατικά ή αποδεικτικά στοιχεία τα οποία οι διάδικοι δεν επικαλέστηκαν ή, αντιστοίχως, δεν προσκόμισαν εγκαίρως.

48 Όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, από το γράμμα της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι, κατά κανόνα και εκτός αντίθετης διάταξης, η επίκληση πραγματικών περιστατικών και η προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων από τους διαδίκους παραμένει δυνατή και μετά την πάροδο των προθεσμιών που οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού προβλέπουν για την προβολή αυτή, καθώς και ότι ουδόλως απαγορεύεται στο ΓΕΕΑ να λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προβληθεί ή προσκομιστεί εκπροθέσμως (αποφάσεις ΓΕΕΑ κατά Kaul, σκέψη 26 ανωτέρω, EU:C:2007:162, σκέψη 42, της 18ης Ιουλίου 2013, New Yorker SHK Jeans κατά ΓΕΕΑ, C-621/11 P, Συλλογή, EU:C:2013:484, σκέψη 22, και της 3ης Οκτωβρίου 2013, Rintisch κατά ΓΕΕΑ, C-122/12 P, Συλλογή, EU:C:2013:628, σκέψη 23).

49 Η εν λόγω διάταξη, διευκρινίζοντας ότι το ΓΕΕΑ «μπορεί» σε παρόμοιες περιπτώσεις να αποφασίσει να μη λάβει υπόψη τέτοια αποδεικτικά στοιχεία, παρέχει στην πράξη στο ΓΕΕΑ ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, προκειμένου να αποφασίσει, αιτιολογώντας την απόφασή του επ' αυτού του σημείου, αν πρέπει ή όχι να λάβει τα στοιχεία αυτά υπόψη (απόφαση Rintisch κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 48 ανωτέρω, EU:C:2013:628, σκέψη 24).

50 Στον βαθμό που ο δεύτερος λόγος που προέβαλε η προσφεύγουσα αφορά αποκλειστικά τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι η εξουσία εκτιμήσεως που μπορούσε να διαθέτει αφορούσε μόνο τα αποδεικτικά στοιχεία που ήσαν συμπληρωματικά εκείνων που είχαν ήδη προσκομισθεί, και όχι εκείνα που θα γνωστοποιούνταν μόνο κατά το στάδιο της προσφυγής ενώ κανένα λυσιτελές στοιχείο δεν θα είχε προσκομισθεί ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, πρέπει να καθοριστεί μόνον αν το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι τα τελευταία αυτά ήταν απαράδεκτα.

51 Πρέπει να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο είπε τα ακόλουθα, στις σκέψεις 32 και 33 της αποφάσεως Rintisch κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 48 ανωτέρω (EU:C:2013:628):

«32 Πιο συγκεκριμένα, ο κανόνας 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95 ορίζει ότι, όταν η προσφυγή στρέφεται κατά απόφασης του τμήματος ανακοπών, το τμήμα εξετάζει την προσφυγή μόνον ως προς τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία έχουν προβληθεί ή, αντιστοίχως, προσκομιστεί εντός των προθεσμιών που έταξε ή όρισε το τμήμα

ανακοπών, εκτός αν το τμήμα εκτιμά ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία δυνάμει του άρθρου [76], παράγραφος 2, του κανονισμού [207/2009].

33 Συνεπώς, ο κανονισμός 2868/95 προβλέπει ρητώς ότι το τμήμα προσφυγών διαθέτει, στο πλαίσιο της εξέτασης προσφυγής κατά απόφασης του τμήματος ανακοπών, διακριτική ευχέρεια δυνάμει τόσο του κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95 όσο και του άρθρου [76], παράγραφος 2, του κανονισμού [207/2009] ως προς το ζήτημα αν πρέπει να λάβει υπόψη, ή όχι, επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν είχαν προβληθεί ή, αντιστοίχως, προσκομιστεί εντός των προθεσμιών που έταξε ή όρισε το τμήμα ανακοπών.»

52 Όπως ανέφερε η γενική εισαγγελέας E. Sharpston στην υποσημείωση 23 των προτάσεών της για την απόφαση Rintisch κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 48 ανωτέρω (EU:C:2013:628), «οι διάφορες γλωσσικές αποδόσεις του τρίτου εδαφίου του κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού [2868/95] δεν ταυτίζονται απολύτως» και, «[π]αραδείγματος χάρη, το γαλλικό κείμενο αναφέρεται σε “faits et preuves nouveaux ou supplémentaires” ενώ το ολλανδικό κάνει λόγο για “aanvullende feiten en bewijsstukken”».

53 Πρέπει να προστεθεί ότι η έκφραση «επιπρόσθετα πραγματικά περιστατικά ή αποδεικτικά στοιχεία» νοούμενη υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του κατώτερου οργάνου, δεν προβλήθηκε κανένα πραγματικό περιστατικό ούτε κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, ούτε στην αγγλική απόδοση (additional or supplementary facts and evidence), ούτε στη γερμανική απόδοση (zusätzliche oder ergänzende Sachverhalte und Beweismittel), ούτε στη δανική απόδοση (yderligere eller supplerende kendsgerninger og beviser), ούτε στην εσθονική απόδοση (lisa- või täiendavaid fakte ja tõendeid), ούτε στην ισπανική απόδοση (hechos y pruebas adicionales), ούτε στην ιταλική απόδοση (fatti e prove ulteriori o complementari), ούτε στην πορτογαλική απόδοση (factos adicionais ή suplementares), ούτε στην τσεχική απόδοση (další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy), ούτε στη σουηδική απόδοση (att ytterligare eller kompletterande sakförhållanden och bevis bör).

54 Από τις διάφορες γλωσσικές αποδόσεις προκύπτει ότι τα επιπρόσθετα (nouveaux) στοιχεία κατά την έννοια της γαλλικής αποδόσεως πρέπει να συμπληρώνουν τα ήδη προσκομισθέντα στοιχεία, οπότε, όπως ανέφερε η γενική εισαγγελέας E. Sharpston στο σημείο 66 των προτάσεών της για την απόφαση Rintisch κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 48 ανωτέρω (EU:C:2013:628), «είναι πρόδηλο ότι, προκειμένου να μπορεί να αποδοθεί ο συγκεκριμένος χαρακτηρισμός [επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά] σε αποδεικτικά στοιχεία, πρέπει οπωσδήποτε να έχουν ήδη κατατεθεί και άλλα αποδεικτικά στοιχεία σε προγενέστερο στάδιο της διαδικασίας».

55 Η ερμηνεία αυτή, που προκύπτει από τη σκέψη 33 της αποφάσεως Rintisch κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 48 ανωτέρω (EU:C:2013:628), επιβάλλεται επίσης όσον αφορά την εξουσία εκτιμήσεως την οποία διαθέτει το τμήμα προσφυγών και η οποία δεν μπορεί να εκτείνεται σε αποδεικτικά στοιχεία που υποβλήθηκαν, για πρώτη φορά, ενώπιόν του, ενώ κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν είχε προσκομισθεί ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων.

56 Εν προκειμένω, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, είχε επανειλημμένως (ήτοι στις 8 Ιανουαρίου, 28 Ιουλίου, 29 Οκτωβρίου 2010 και 4 Μαρτίου 2011) τη δυνατότητα να διαβιβάσει τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων έπρεπε να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του αμφισβητούμενου σήματος για τις τρεις κλάσεις για τις οποίες είχε καταχωρισθεί το λόγω σήμα.

57 Καίτοι, πράγματι, διαβιβάστηκαν αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά τις μοτοσυκλέτες που εμπίπτουν στην κλάση 12, η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών, κατά την οποία, αφενός, τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα είδη ενδύσεως που εμπίπτουν στην κλάση 25 που προσκομίσθηκαν ενώπιον

του τμήματος ακυρώσεων ήταν προδήλως αλυσιτελή δεδομένου ότι δεν αφορούσαν το αμφισβητούμενο σήμα (σκέψη 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως), τα δε εικονιστικά στοιχεία που εμφαίνονταν ήταν εξάλλου δυσανάγνωστα, και, αφετέρου, δεν είχε προσκομισθεί κανένα αποδεικτικό στοιχείο όσον αφορά τα προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 9, οπότε τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία έπρεπε να κριθούν απαράδεκτα, πρέπει να επικυρωθεί.

58 Συγκεκριμένα, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα, δεδομένου ότι δεν υπέβαλε, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, κανένα πραγματικό περιστατικό ή αποδεικτικό στοιχείο όσον αφορά τα προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις 9 και 25, δεν μπορούσε να καλύψει την παράλειψη αυτή καταθέτοντας για πρώτη φορά στοιχεία ενώπιον του τμήματος προσφυγών, προκειμένου να αποδείξει τον ουσιαστικό χαρακτήρα της χρήσεως του αμφισβητούμενου σήματος όσον αφορά τα προϊόντα που εμπίπτουν στις δύο αυτές κλάσεις.

59 Συναφώς, πρέπει εξάλλου να επισημανθεί ότι, απαντώντας σε ερώτηση που της έθεσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση το Γενικό Δικαστήριο, η προσφεύγουσα ουδόλως ήταν σε θέση να αναφέρει τα παραρτήματα που είχαν κατατεθεί ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και τα οποία θα αποδείκνυαν ότι η διαπίστωση στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών, στη σκέψη 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν είχε καταθέσει αποδεικτικά στοιχεία για τη χρήση του αμφισβητούμενου σήματος όσον αφορά τα προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις 9 και 25, ήταν εσφαλμένη.

60 Η προσφεύγουσα περιορίστηκε στο να παραπέμψει στον «κατάλογο αξεσουάρ και ειδών ενδύσεως Benelli 2008/2009 που απαριθμεί ανταλλακτικά και ενδύματα [χωρίς να περιέχει] αναφορά στη MOTOBI», ζητώντας από το Γενικό Δικαστήριο να ελέγξει το ίδιο αν η διαπίστωση αυτή ήταν εσφαλμένη, αλλά χωρίς να επικαλεσθεί κάποιο συγκεκριμένο έγγραφο βάσει του οποίου θα μπορούσε να αποδειχθεί το σφάλμα το οποίο υποτίθεται ότι διαπράχθηκε.

61 Επιβάλλεται όμως η διαπίστωση ότι, καίτοι ο κατάλογος αυτός κάνει πράγματι αναφορά στην Benelli, εντούτοις αυτό καθαυτό το αμφισβητούμενο σήμα ουδόλως εμφαίνεται στα έγγραφα που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που διαλαμβάνεται στη σκέψη 60 ανωτέρω.

62 Επομένως, διαπιστώνοντας ότι η προσφεύγουσα είχε παραλείψει να προσκομίσει οποιοδήποτε στοιχείο σχετικά με τη χρήση του αμφισβητούμενου σήματος όσον αφορά τα προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις 9 και 25 κατά το στάδιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, το τμήμα προσφυγών σε ουδεμία πλάνη υπέπεσε που να επηρεάζει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.

63 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009

64 Η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο τμήμα προσφυγών ότι θεώρησε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που αυτή είχε υποβάλει στην εκτίμησή του ήταν ανεπαρκή προκειμένου να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του αμφισβητούμενου σήματος.

65 Πρέπει να υπομνησθεί ότι από την αιτιολογική σκέψη 10 του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι ο νομοθέτης εκτίμησε ότι η προστασία του κοινοτικού σήματος δικαιολογείται μόνο στο μέτρο που αυτό έχει πράγματι χρησιμοποιηθεί. Σύμφωνα με την αιτιολογική αυτή σκέψη, το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι ο δικαιούχος κοινοτικού σήματος κηρύσσεται έκπτωτος των δικαιωμάτων του, μεταξύ άλλων, μετά από αίτηση που υποβάλλεται στο ΓΕΕΑ, εάν επί διάστημα πέντε συνεχών ετών δεν έχει γίνει ουσιαστική χρήση του σήματος στην Ένωση για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωρισθεί και δεν υπάρχει εύλογη αιτία

για τη μη χρήση. Η διάταξη αυτή προσθέτει ότι η έναρξη ή επανάληψη της χρήσης, εντός προθεσμίας τριών μηνών πριν από την υποβολή της αιτήσεως, η οποία δεν αρχίζει να προσμετράται πριν από τη συμπλήρωση της συνεχούς πενταετίας μη χρήσης, δεν λαμβάνεται υπόψη, αν οι προπαρασκευαστικές ενέργειες για την έναρξη ή την επανάληψη της χρήσης συνέβησαν μόνον αφού έλαβε γνώση ο δικαιούχος ότι θα μπορούσε να υποβληθεί η αίτηση.

66 Ο κανόνας 22, παράγραφος 3, του κανονισμού 2868/95, ο οποίος εφαρμόζεται στις αιτήσεις κηρύξεως εκπτώσεως από το δικαίωμα επί του σήματος δυνάμει του κανόνα 40, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού, ορίζει ότι η απόδειξη της χρήσεως του σήματος αφορά τον τόπο, τον χρόνο, την έκταση και τη φύση της χρήσεως του αντιτάξιμου σήματος [αποφάσεις της 10ης Σεπτεμβρίου 2008, Boston Scientific κατά ΓΕΕΑ — Terumo (CAPIO), T-325/06, EU:T:2008:338, σκέψη 27, και της 24ης Μαΐου 2012, TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft κατά ΓΕΕΑ — Comercial Jacinto Parera (MAD), T-152/11, EU:T:2012:263, σκέψη 17).

67 Η ratio legis της απαιτήσεως για ουσιαστική χρήση του σήματος, ως προϋπόθεση για την προστασία του σήματος από το δίκαιο της Ένωσης, έγκειται στο γεγονός ότι το μητρώο του ΓΕΕΑ δεν έχει χαρακτήρα πάγιο και στατικό και δεν παρέχει στον αδρανή δικαιούχο απεριόριστης διάρκειας νόμιμο μονοπώλιο επί του σήματος. Αντιθέτως και σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 10 του κανονισμού 207/2009, το εν λόγω μητρώο πρέπει να αποτυπώνει πιστά τις ενδείξεις που χρησιμοποιούν πραγματικά οι επιχειρήσεις στην αγορά, προς διάκριση των προϊόντων και των υπηρεσιών τους στον οικονομικό βίο (βλ. επίσης, κατά την έννοια αυτή, διάταξη της 27ης Ιανουαρίου 2004, La Mer Technology, C-259/02, Συλλογή, EU:C:2004:50, σκέψεις 18 έως 22).

68 Κατά την ερμηνεία της εννοίας της «ουσιαστικής χρήσεως», πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι η ratio legis της απαιτήσεως ότι του αμφισβητούμενου σήματος πρέπει να έχει γίνει ουσιαστική χρήση δεν αποσκοπεί στην εκτίμηση της εμπορικής επιτυχίας ούτε στον έλεγχο της οικονομικής στρατηγικής της επιχειρήσεως ούτε, ακόμη, στην προστασία των σημάτων μόνον όσον αφορά τις ποσοτικά σημαντικές εμπορικές εκμεταλλεύσεις τους (βλ. απόφαση MAD, σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:2012:263, σκέψη 18 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

69 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 43 της αποφάσεως της 11ης Μαρτίου 2003, Ansul (C-40/01, Συλλογή, EU:C:2003:145), ουσιαστική χρήση ενός σήματος γίνεται οσάκις το σήμα χρησιμοποιείται, σύμφωνα με τη βασική του λειτουργία που είναι η εγγύηση της ταυτότητας της προέλευσης των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, με σκοπό την εξεύρεση ή διατήρηση δυνατοτήτων πωλήσεως των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών, αλλά αποκλείεται η συμβολικού χαρακτήρα χρήση που έχει ως μόνο σκοπό τη διατήρηση των δικαιωμάτων που παρέχει το σήμα. Επιπλέον, η προϋπόθεση περί ουσιαστικής χρήσεως του σήματος απαιτεί το σήμα αυτό, όπως προστατεύεται στην οικεία επικράτεια, να χρησιμοποιείται δημόσια και έναντι των τρίτων (βλ. απόφαση MAD, σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:2012:263, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, προπαρατεθείσα απόφαση Ansul, EU:C:2003:145, σκέψη 37).

70 Η εκτίμηση της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος πρέπει να στηρίζεται στο σύνολο των πραγματικών στοιχείων και περιστάσεων που είναι ικανά να αποδείξουν την πραγματική εμπορική εκμετάλλευσή του, ιδίως δε στη χρήση του σήματος που ευλόγως θεωρείται, στον οικείο οικονομικό τομέα, ότι μπορεί να συμβάλει στη διατήρηση ή κατάκτηση μεριδίων αγοράς υπέρ των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προστατεύει το σήμα, στη φύση των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών, στα χαρακτηριστικά της αγοράς, στην έκταση και στη συχνότητα χρήσεως του σήματος (βλ. απόφαση MAD, σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:2012:263, σκέψη 20 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, απόφαση Ansul, σκέψη 69 ανωτέρω, EU:C:2003:145, σκέψη 43).

71 Όσον αφορά το πόσο σημαντική ήταν η χρήση του αμφισβητούμενου σήματος, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, μεταξύ άλλων, αφενός, η εμπορική αξία του συνόλου των δηλωτικών της χρήσεως πράξεων και, αφετέρου, το χρονικό διάστημα κατά το οποίο διενεργήθηκαν οι δηλωτικές της χρήσεως πράξεις, καθώς και η συχνότητα των πράξεων αυτών (βλ. απόφαση MAD, σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:2012:263, σκέψη 21 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

72 Κατά την εξέταση του ουσιαστικού χαρακτήρα της χρήσεως κοινοτικού σήματος σε συγκεκριμένη υπόθεση, απαιτείται σφαιρική εκτίμηση που να λαμβάνει υπόψη όλους τους παράγοντες που ασκούν επιρροή στην προκειμένη υπόθεση Η εκτίμηση αυτή γίνεται με δεδομένο ότι υφίσταται αλληλεξάρτηση μεταξύ των συνεκτιμώμενων παραγόντων. Επομένως, η τυχόν μικρή ποσότητα προϊόντων που διατίθενται στο εμπόριο υπό το εν λόγω σήμα μπορεί να αντισταθμίζεται από τη μεγάλη συχνότητα ή τη μακροχρόνια συνεχή χρήση του σήματος αυτού και αντιστρόφως. Επιπλέον, ο πραγματοποιούμενος κύκλος εργασιών, καθώς και ο όγκος των πωλήσεων των προϊόντων υπό το αμφισβητούμενο σήμα, δεν πρέπει να εκτιμώνται ως απόλυτα μεγέθη, αλλά να εξετάζονται σε σχέση με άλλους συναφείς παράγοντες, όπως ο όγκος της εμπορικής δραστηριότητας, οι δυνατότητες παραγωγής ή διαθέσεως στο εμπόριο ή ο βαθμός διαφοροποιήσεως των δραστηριοτήτων της επιχειρήσεως που εκμεταλλεύεται το σήμα, καθώς και τα χαρακτηριστικά των προϊόντων ή υπηρεσιών στην οικεία αγορά. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι δεν είναι απαραίτητο η χρήση του αμφισβητούμενου σήματος να είναι πάντοτε ποσοτικώς σημαντική προκειμένου να χαρακτηρισθεί ως ουσιαστική. Ακόμη και η ελάχιστη χρήση μπορεί επομένως να αρκεί για να χαρακτηρισθεί ως ουσιαστική, εφόσον ευλόγως θεωρείται, στον οικείο οικονομικό τομέα, ότι μπορεί να συμβάλει στη διατήρηση ή κτήση μεριδίων αγοράς υπέρ των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προστατεύει το σήμα (βλ. απόφαση MAD, σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:2012:263, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

73 Το Δικαστήριο προσέθεσε επίσης, στη σκέψη 72 της αποφάσεως της 11ης Μαΐου 2006, Sunrider κατά ΓΕΕΑ (C-416/04 P, Συλλογή, EU:C:2006:310), ότι δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί αφηρημένα εκ των προτέρων το ελάχιστο όριο που πρέπει να πληρούται για να προσδιοριστεί αν η χρήση έχει ή όχι ουσιαστικό χαρακτήρα, οπότε δεν μπορεί να καθοριστεί ένας de minimis κανόνας, βάσει του οποίου θα μπορούσε το ΓΕΕΑ ή, κατόπιν προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει το σύνολο των περιστάσεων της διαφοράς που έχει υποβληθεί στην κρίση τους. Συνεπώς, το Δικαστήριο έκρινε ότι, εφόσον υπαγορεύεται από πραγματικό λόγο εμπορικής φύσεως, ακόμα και μια ελάχιστη χρήση του σήματος μπορεί να είναι επαρκής προκειμένου να αποδειχθεί ο ουσιαστικός χαρακτήρας της χρήσεως (βλ. απόφαση MAD, σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:2012:263, σκέψη 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

74 Ωστόσο, όσο πιο περιορισμένη είναι η εμπορική αξία της εκμεταλλεύσεως του σήματος τόσο περισσότερο καθίσταται αναγκαία η προσκόμιση από τον δικαιούχο του σήματος πρόσθετων ενδείξεων προκειμένου να αρθούν ενδεχόμενες αμφιβολίες ως προς τον ουσιαστικό χαρακτήρα της χρήσεως του οικείου σήματος [απόφαση της 18ης Ιανουαρίου 2011, Advance Magazine Publishers κατά ΓΕΕΑ — Capela & Irmãos (VOGUE), T-382/08, EU:T:2011:9, σκέψη 31).

75 Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε ότι για την απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως ενός σήματος δεν αρκούν πιθανολογήσεις ή τεκμήρια, αλλά απαιτούνται συγκεκριμένα και αντικειμενικά στοιχεία που να αποδεικνύουν την πραγματική και επαρκή χρήση του σήματος στην οικεία αγορά (βλ. απόφαση MAD, σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:2012:263, σκέψη 24 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

76 Υπό το πρίσμα των εκτιμήσεων αυτών πρέπει να εξεταστεί αν ορθώς το τμήμα προσφυγών, επικυρώνοντας την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων, κατέληξε στην απουσία ουσιαστικής χρήσεως του αμφισβητούμενου σήματος κατά τη διάρκεια των πέντε ετών πριν από την ημερομηνία της αιτήσεως κηρύξεως εκπτώσεως από τα δικαιώματα επί του εν λόγω σήματος.

77 Δεδομένου ότι η αίτηση κηρύξεως εκπτώσεως από τα δικαιώματα επί του αμφισβητούμενου σήματος κατατέθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2009, η περίοδος των πέντε ετών που διαλαμβάνεται στο άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 207/2009 και η οποία υπομνήσθηκε στη σκέψη 16 ανωτέρω εκτείνεται, όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως, από τις 22 Δεκεμβρίου 2004 έως τις 21 Δεκεμβρίου 2009.

78 Πρέπει να τονιστεί ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων όσον αφορά τη χρήση του αμφισβητούμενου σήματος είναι τα εξής:

«— συμμετοχή στην έκθεση EICMA (2003):

— απόσπασμα του ιστοτόπου www.cyberscooter.it με αναφορά στις μοτοσυκλέτες MOTOBI στην έκθεση EICMA 2003·

— απόσπασμα του ιστοτόπου www.eicma.it που περιέχει πληροφορίες σχετικά με την έκθεση EICMA 2010. Η έκθεση EICMA είναι έκθεση μοτοσυκλετών που πραγματοποιείται στο Μιλάνο. Δεν υπάρχει καμία αναφορά στη MOTOBI.

— Αποσπάσματα ιστοτόπων σχετικά με τις μοτοσυκλέτες MOTOBI (2004):

— απόσπασμα του ιστοτόπου www.pakautocar.com με δύο εικόνες μοτοσυκλετών. Σύμφωνα με τον τίτλο του ιστοτόπου αυτού, πρόκειται για “εικόνες μοτοσυκλετών Motobi ως φόντο οθόνης”·

— απόσπασμα του ιστοτόπου www.motorcyclespecifications.info/Motobi_Velvet 400.html με τεχνικές πληροφορίες σχετικά με ένα μοτοποδήλατο MOTOBI (2004)· και

— απόσπασμα του ιστοτόπου www.bikez.com με τεχνικές πληροφορίες σχετικά με ένα μοτοποδήλατο “Motobi Adiva 150” (2004) και ένα μοτοποδήλατο “Motobi Adiva 125” (2004).

— παραγγελία (15 Οκτωβρίου 2009):

— παραγγελία της Keeway France SAS. αποσταλείσα στην Benelli Q. J. Srl, για 26 μοτοποδήλατα Pepe 50 φέροντα το σήμα MOTOBI για τη γαλλική αγορά. Η παραγγελία υπογράφεται από τον “γενικό διευθυντή”. Το έγγραφο φέρει ημερομηνία 15 Οκτωβρίου 2009. Έγγραφο του κ. PAN, της Keeway France SAS, στο οποίο αναφέρεται ότι η παραγγελία της Keeway υπογράφηκε από αυτόν ·

— έγγραφο της 25ης Νοεμβρίου 2009 της Benelli Q. J. Srl (υπογεγραμμένο από τον νόμιμο εκπρόσωπο και τον γενικό διευθυντή της Benelli) σε απάντηση στην παραγγελία, στο οποίο αναφέρεται ότι η επιχείρηση είναι σε θέση να παραδώσει τα μοτοποδήλατα πριν από το τέλος Ιουλίου του 2010.

τιμολόγια (2010):

— τιμολόγιο της Benelli Q. J. Srl απευθυνόμενο στην Keeway France, με ημερομηνία 20 Ιουλίου 2010, για την πώληση μιας “Velvet 125 cc black Motobi”, έναντι ποσού 680 ευρώ, συνοδευόμενο από ένα έγγραφο μεταφοράς·

— τιμολόγιο της Benelli Q. J. Srl προς τη Motor Show Center Sport Srl, στο Μιλάνο, με ημερομηνία 30 Ιουνίου 2010, για την πώληση τριών μοτοσυκλετών έναντι ποσού 3 448 ευρώ, συνοδευόμενο από δύο έγγραφα μεταφοράς, το ένα της 2ας Ιουλίου 2010 για δύο “Velvet 125 nero Motobi” και το άλλο της 30ής Ιουνίου 2010 για τρεις “49x on road nero — Motobi”.

εικόνες (χωρίς χρονολογία):

— τέσσερις εικόνες μοτοσυκλετών που φέρουν το σήμα "MOTOBI":

— αποσπάσματα εικόνων της "Velvet Motobi" που ελήφθησαν μέσω Google.

μεταπώληση ανταλλακτικών "MOTOBI" (χωρίς χρονολογία):

— απόσπασμα του ιστοτόπου web webcache.googleusercontent.com με πληροφορίες σχετικά με τα ανταλλακτικά MOTOBI. Αναφέρεται ότι η "Motobi ιδρύθηκε, το 1950, από τον ένα από τους έξι αδελφούς Benelli, που κατασκεύαζε μοτοσυκλέτες από εικοσαετίας και πλέον πριν από το κλείσιμο του εργοστασίου"·

— άλλα αποσπάσματα ιστοτόπων (eBay, motorcycles.shop, webcache.googleusercontent.com, justgastanks.com) στους οποίους τρίτοι πωλούσαν ανταλλακτικά MOTOBI συγκεκριμένης περιόδου ή από παλαιές μοτοσυκλέτες MOTOBI. Οι σελίδες εκτυπώθηκαν στις 29 Οκτωβρίου 2010.

κατάλογοι:

— κατάλογοι μοτοσυκλετών Benelli που απεικονίζουν προϊόντα προσδιοριζόμενα με τα ονόματα Velvet και Adiva. Κατά τον δικαιούχο του κοινοτικού σήματος, οι κατάλογοι χρονολογούνται από το 2004. Ωστόσο, η ημερομηνία αυτή δεν είναι ορατή στους καταλόγους. Υποστηρίχθηκε επίσης ότι οι κατάλογοι αποδεικνύουν τη σχετική με το σήμα συνεργασία της MOTOBI με τη Velvet και την Adiva. Το ακόλουθο σημείο εμφανίζεται στην πρώτη σελίδα:

— κατάλογος αξεσουάρ και ειδών ενδύσεως Benelli 2008/2009 που απαριθμεί ανταλλακτικά και ενδύματα. Δεν υπάρχει καμία αναφορά στη MOTOBI.

σχετικά με την εταιρία:

— αποσπάσματα του ιστοτόπου web webcache.googleusercontent.com που περιέχει πληροφορίες σχετικά με τη "Benelli Adiva 150" και την ιστορία της Benelli, και, ειδικότερα, "τη γκάμα μοτοσυκλετών Benelli 2005". Τα αποσπάσματα περιέχουν ορισμένες εικόνες, αλλά δεν υπάρχει καμία πληροφορία σχετικά με το σήμα MOTOBI — πλην μιας αναφοράς στο γεγονός ότι η MOTOBI και η Benelli παρήγαγαν περίπου 300 μοτοσυκλέτες ημερησίως το 1962. Κατά τον

δικαιούχο του κοινοτικού σήματος, τα αποσπάσματα αυτά αποδεικνύουν ότι η Benelli κατασκευάζει μοτοσυκλέτες Adiva, που αποτελούν αντικείμενο σχετικής με το σήμα συνεργασίας με τη MOTOBI·

— ηλεκτρονικό ανακοινωθέν τύπου, της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, στο οποίο αναφέρεται ότι η Benelli εξαγοράστηκε από κινεζική επιχείρηση, και απόσπασμα του ιστοτόπου www.twowheelsblog.com που περιέχει ένα άρθρο με τίτλο "Η Benelli σε κρίση: η επιχείρηση μειώνει την παραγωγή της και μελετά τη μετεγκατάστασή της στην Κίνα" (δυσανάγνωστη ημερομηνία)·

— απόσπασμα του ιστοτόπου www.benelliclubgb.n που περιέχει πληροφορίες σχετικά με την Benelli Motobi Club GB, που εκτυπώθηκε στις 29 Οκτωβρίου 2010·

— αποσπάσματα ιστοτόπων σχετικά με το μουσείο Benelli, που περιέχει μοτοσυκλέτες MOTOBI, που εκτυπώθηκαν στις 29 Οκτωβρίου 2010.»

79 Περαιτέρω, και άλλα αποδεικτικά στοιχεία προσκομίστηκαν από την προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών, τα οποία εξετάστηκαν από το τμήμα αυτό στις σκέψεις 59 έως 67 της προσβαλλομένης αποφάσεως και επί των οποίων διατυπώθηκαν οι ακόλουθες παρατηρήσεις.

80 Το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι το τιμολόγιο, που ήταν συνημμένο στο παράρτημα 1 του υπομνήματος που εκθέτει τους λόγους της προσφυγής, έφερε ημερομηνία 2 Αυγούστου 2010, ήτοι εκτός της κρίσιμης περιόδου, και ανέφερε την πώληση τριών μοτοποδηλάτων με τιμή μονάδας 680 ευρώ, δηλαδή μια μικρή ποσότητα. Εκτίμησε στη συνέχεια ότι οι δηλώσεις που επισυνάπτονται στο παράρτημα 2 του εν λόγω υπομνήματος ήταν αόριστες και ουδόλως ανέφεραν ότι τα προϊόντα είχαν πωληθεί, αλλά μόνον ότι είχαν κατασκευασθεί. Το παράρτημα 3 του υπομνήματος αυτού δεν αφορούσε τα προϊόντα PESARO B MOTOBI. Το παράρτημα 4 του ίδιου υπομνήματος αναφερόταν στο δικαίωμα χρησιμοποιήσεως των λογοτύπων «Benelli» και «MotoBi» στο πλαίσιο εκθέσεων που είχαν προγραμματιστεί το 2005, χωρίς να αποδεικνύεται η χρησιμοποίησή τους. Το παράρτημα 5 του εν λόγω υπομνήματος περιέχει ένα άρθρο στα αγγλικά που πραγματεύεται την ιστορία του σήματος MOTOBI. Η τελευταία ημερομηνία που αναφέρεται ήταν το 1972. Το τελευταίο αυτό παράρτημα περιέχει επίσης φωτογραφίες μοτοποδηλάτων χωρίς ημερομηνία. Το παράρτημα 8 του υπομνήματος αυτού περιέχει φωτογραφίες μοτοποδηλάτων χωρίς ημερομηνία που εκτυπώθηκαν το 2011. Το παράρτημα 10 του προαναφερθέντος υπομνήματος αναφέρει τα τεχνικά χαρακτηριστικά δύο μοντέλων MOTOBI του 2004. Τέλος, το παράρτημα 11 του προαναφερθέντος υπομνήματος περιέχει άρθρα του Τύπου και φωτογραφίες μοτοσυκλετών που αποκαλούνται «benelli», χωρίς να αναφέρεται το σήμα PESARO B MOTOBI.

81 Διαπιστώνεται ότι, τόσο για τους λόγους που ανέφερε το τμήμα ακυρώσεων, οι οποίοι επαναλαμβάνονται στη σκέψη 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως, όσο και για εκείνους που ανέφερε το τμήμα προσφυγών, οι οποίοι περιλαμβάνονται στις σκέψεις 59 έως 68 της εν λόγω αποφάσεως, το σύνολο των στοιχείων που προσκομίσθηκαν από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας είναι προδήλως ανεπαρκή προκειμένου να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος.

82 Όπως ορθώς επισημαίνει το ΓΕΕΑ, η πλειονότητα των εγγράφων που προσκόμισε η προσφεύγουσα προκειμένου να αποδείξει την ουσιαστική χρήση του αμφισβητούμενου σήματος στερούνται αποδεικτικής ισχύος, στον βαθμό που είτε είναι αχρονολόγητα είτε φέρουν ημερομηνία μεταγενέστερη ή προγενέστερη του κρίσιμου χρονικού διαστήματος, είδε δεν περιλαμβάνουν καμία αναφορά στο επίμαχο σήμα ή αποτελούν αχρονολόγητες φωτογραφίες που δεν μπορούν να συνδυαστούν με άλλα έγγραφα όπως καταλόγους προϊόντων ή καταλόγους με σχετικές αναφορές. Κανένα έγγραφο δεν περιέχει στοιχεία όσον αφορά τον κύκλο εργασιών ή τον αριθμό πωλήσεων των προϊόντων που φέρουν το σήμα κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα.

83 Συγκεκριμένα, τα μόνα στοιχεία που η προσφεύγουσα υπέβαλε στο τμήμα προσφυγών και τα οποία φέρουν ημερομηνία εντός του κρίσιμου χρονικού διαστήματος που υπομνήσθηκε στη σκέψη 77 ανωτέρω είναι: μια παραγγελία της 15 Οκτωβρίου 2009 για 26 μοτοποδήλατα υπό το σήμα MOTOBI, συνοδευόμενη από μια απάντηση της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την οποία εκδόθηκε μόνον ένα τιμολόγιο, με ημερομηνία 20 Ιουλίου 2010, το οποίο είναι μεταγενέστερο του κρίσιμου χρονικού διαστήματος και αφορά μόνον ένα μοτοποδήλατο και όχι 26.

84 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, καίτοι η παραγγελία της 15ης Οκτωβρίου 2009 για 26 μοτοποδήλατα υπό το σήμα MOTOBI εντάσσεται στο κρίσιμο χρονικό διάστημα όσον αφορά την απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος, επιβάλλεται, εντούτοις, η διαπίστωση ότι η απάντηση της προσφεύγουσας στην εν λόγω παραγγελία φέρει μια ημερομηνία κατά την οποία η προσφεύγουσα μόλις είχε πληροφορηθεί την εκ μέρους της παρεμβαίνουσας επικείμενη κίνηση της διαδικασίας κηρύξεως εκπτώσεως (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω) και ότι, σύμφωνα με το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α′, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 207/2009, τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνονται στην περίοδο των τριών μηνών πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως κηρύξεως εκπτώσεως.

85 Περαιτέρω, όσον αφορά, πρώτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι προσκόμισε πολλά αποδεικτικά στοιχεία, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το γεγονός και μόνον ότι η προσφεύγουσα απέστειλε στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, όπως υποστηρίζει και η ίδια, «πολλά αποδεικτικά στοιχεία» είναι αδιάφορο όσον αφορά την απόδειξη του ουσιαστικού χαρακτήρα της χρήσεως του αμφισβητούμενου σήματος, καθόσον η απόδειξη αυτή δεν εξαρτάται από τον αριθμό των συνημμένων εγγράφων, τοσούτω μάλλον όταν τα έγγραφα αυτά δεν κάνουν καμία αναφορά στο εν λόγω αμφισβητούμενο εικονιστικό σήμα ή είναι, σχεδόν καθ' ολοκληρία, προγενέστερα ή μεταγενέστερα του κρίσιμου χρονικού διαστήματος, αλλά από την ποιότητα και τη λυσιτέλεια των εγγράφων τα οποία πρέπει να παρέχουν τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να αποδείξει την ουσιαστική αυτή χρήση, καθόσον η χρήση αυτή δεν μπορεί να τεκμαρθεί βάσει αποσπασματικών και ανεπαρκών στοιχείων.

86 Επιπλέον, επικαλούμενη έγγραφα προγενέστερα ή μεταγενέστερα του κρίσιμου χρονικού διαστήματος και αναφέροντας ότι «πρέπει να υποτεθεί ότι τα έγγραφα αυτά παράγουν αποτέλεσμα και κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα», η προσφεύγουσα διαπράττει προδήλως δύο σφάλματα, αφενός, ισχυριζόμενη ότι έγγραφα μη αφορώντα το κρίσιμο χρονικό διάστημα πρέπει να ληφθούν υπόψη για την απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του αμφισβητούμενου σήματος και, αφετέρου, εκτιμώντας ότι η ουσιαστική αυτή χρήση μπορεί να αποδειχθεί βάσει απλών τεκμηρίων ή υποθέσεων, σε αντίθεση με τη νομολογία που υπενθυμίστηκε στη σκέψη 75 ανωτέρω.

87 Βεβαίως, το Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 31 της διατάξεως La Mer Technology, σκέψη 67 ανωτέρω (EU:C:2004:50), ότι πραγματικά περιστατικά μεταγενέστερα της υποβολής αιτήσεως κηρύξεως εκπτώσεως μπορούσαν να ληφθούν υπόψη. Ωστόσο, διευκρίνισε ότι βάσει αυτών των περιστατικών είναι δυνατόν να επιβεβαιωθεί ή να εκτιμηθεί καλύτερα το εύρος της χρήσεως του σήματος κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, καθώς και οι πραγματικές προθέσεις του δικαιούχου κατά το ίδιο χρονικό διάστημα.

88 Επιπλέον, η ουσιαστική χρήση του αμφισβητούμενου σήματος δεν μπορεί να αποδειχθεί βάσει στοιχείων τα οποία δεν αφορούν το κρίσιμο χρονικό διάστημα.

89 Πάντως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, τα μεταγενέστερα έγγραφα που υπέβαλε η προσφεύγουσα τόσο ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων όσο και ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν παρέχουν τη δυνατότητα να εκτιμηθεί καλύτερα το εύρος της χρήσεως του σήματος κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, καθόσον δεν επιβεβαιώνουν καμία πληροφορία σχετική με το εν λόγω διάστημα.

90 Όσον αφορά, δεύτερον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη «τη σημασία της συμμετοχής της στην παγκοσμίως γνωστή έκθεση EICMA», η οποία πραγματοποιείται, κατά την ίδια την προσφεύγουσα, τον Νοέμβριο εκάστου έτους και στην οποία η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι μετείχε το 2003 και το 2004, πρέπει να υπομνησθεί ότι το κρίσιμο χρονικό διάστημα αρχίζει στις 22 Δεκεμβρίου 2004, οπότε, ακόμα και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην έκθεση αυτή, η συμμετοχή της είναι προγενέστερη του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο έπρεπε να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του αμφισβητούμενου σήματος.

91 Το γεγονός ότι, κατά την προσφεύγουσα, το αμφισβητούμενο σήμα ήταν, λόγω της συμμετοχής αυτής το 2003 και το 2004 στην εν λόγω έκθεση, παρόν στην αγορά κατά τα επόμενα έτη ουδόλως τεκμηριώνεται και δεν μπορεί να συναχθεί από αυτήν τη συμμετοχή και μόνον ότι η προσφεύγουσα απέδειξε ότι είχε κάνει ουσιαστική χρήση του εν λόγω σήματος, τοσούτω μάλλον που πρέπει να υπομνησθεί, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 75 ανωτέρω, ότι η ουσιαστική αυτή χρήση δεν μπορεί να αποδειχθεί βάσει απλών τεκμηρίων ή υποθέσεων.

92 Όσον αφορά, τρίτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε δεόντως υπόψη το γεγονός ότι προϊόντα που φέρουν δευτερεύοντα σήματα της MOTOBI, ήτοι Adiva και Velvet, είχαν μεταξύ άλλων κατασκευαστεί το 2004, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, εν πάση περιπτώσει, τα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν αυτά τα δευτερεύοντα σήματα είναι ανεπαρκή για να αποδείξουν την ουσιαστική χρήση του αμφισβητούμενου σήματος.

93 Ειδικότερα, το παράρτημα 1 του υπομνήματος στο οποίο εκτίθενται οι λόγοι της προσφυγής, που είναι ένα τιμολόγιο με ημερομηνία 2 Αυγούστου 2010 υπέρ της Keeway France SAS, το οποίο συνεπώς εκδόθηκε σε ημερομηνία μεταγενέστερη εκείνης της αιτήσεως κηρύξεως εκπτώσεως, αφορά την πώληση δύο μοντέλων «Velvet 125 c. nero - motobi» και ενός μοντέλου «Velvet 125 c. grigio - motobi». Τα παραρτήματα 8 και 9 του εν λόγω υπομνήματος περιέχουν φωτογραφίες μοτοποδηλάτων και μοτοσυκλετών και το παράρτημα 10 του υπομνήματος αυτού τα τεχνικά χαρακτηριστικά δύο μοντέλων «motobi» του 2004.

94 Διαπιστώνεται ότι, όπως υποστήριξε και το ΓΕΕΑ κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, τα στοιχεία αυτά, ακόμα και αν εκτιμηθούν συνολικά μαζί με εκείνα που κατέθεσε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, είναι επίσης ανεπαρκή για να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του αμφισβητούμενου σήματος λόγω, αφενός, της ημερομηνίας του τιμολογίου που εκδόθηκε μετά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως κηρύξεως εκπτώσεως και, αφετέρου, ακόμα και αν υποτεθεί ότι αυτό το μεταγενέστερο στοιχείο μπορεί να ληφθεί υπόψη, του συμβολικού απλώς χαρακτήρα των πραγματοποιηθεισών πωλήσεων.

95 Όσον αφορά, τέταρτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι τα προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 12, ήτοι τα μοτοποδήλατα, δεν είναι είδη που πωλούνται καθημερινά σε μεγάλες ποσότητες, αρκεί να επισημανθεί ότι τα έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα και τα οποία αφορούν το κρίσιμο χρονικό διάστημα δεν αναφέρουν καμία πώληση μοτοποδηλάτου, η δε μοναδική πώληση που εμφαίνεται στα έγγραφα που τέθηκαν στη δικογραφία, και η οποία αναφέρθηκε στη σκέψη 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως, είναι μεταγενέστερη του εν λόγω χρονικού διαστήματος.

96 Επομένως, ακόμα και αν υποτεθεί ότι η αγορά των μοτοποδηλάτων δεν είναι, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, μια αγορά χαρακτηριζόμενη από υψηλό αριθμό πωλήσεων, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε καμία πώληση κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, αλλά μια παραγγελία 26 μοτοποδηλάτων που συγκεκριμενοποιήθηκε με μία μόνον πώληση, οπότε, ακόμη και αν η μοναδική αυτή πώληση είχε ληφθεί υπόψη προκειμένου να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του αμφισβητούμενου σήματος, θα επιβαλλόταν η διαπίστωση ότι η πώληση αυτή ήταν προδήλως ανεπαρκής για την απόδειξη της χρήσεως αυτής. Περαιτέρω, το συμπληρωματικό τιμολόγιο που εκδόθηκε στις 30 Ιουνίου 2010 σε χρέωση της Motor Show Center Sport Srl στο Pesaro για την πώληση τριών μοτοποδηλάτων έναντι

ποσού 3 448,14 ευρώ είναι επίσης μεταγενέστερο του χρονικού αυτού διαστήματος, αναφέρει μόνον τη Motobi και, ακόμα και αν υποτεθεί ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη, δεν αποδεικνύει παρά συμβολική απλώς χρήση του τελευταίου αυτού σήματος.

97 Όπως, όμως, έχει κρίνει το Δικαστήριο, ως ουσιαστική χρήση πρέπει να νοείται η χρήση που δεν γίνεται συμβολικώς και μόνον προς διατήρηση των δικαιωμάτων που παρέχει το σήμα (απόφαση Ansul, σκέψη 69 ανωτέρω, EU:C:2003:145, σκέψη 36).

98 Όσον αφορά, πέμπτον, τις βεβαιώσεις των εργαζομένων της προσφεύγουσας που κατατέθηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών (βλ. σκέψη 57 της προσβαλλομένης αποφάσεως) και οι οποίες αποτελούν έγγραφα προερχόμενα από την ίδια την επιχείρηση, το Γενικό Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, για την εκτίμηση της αποδεικτικής ισχύος ενός εγγράφου, πρέπει καταρχάς να ελέγχεται η ακρίβεια των περιεχόμενων σε αυτό πληροφοριών. Έχει δε προσθέσει ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, η προέλευση του εγγράφου, οι περιστάσεις υπό τις οποίες καταρτίστηκε και ο αποδέκτης του και να τίθεται το ερώτημα αν το έγγραφο είναι, βάσει του περιεχομένου του, εκ πρώτης όψεως λογικό και αξιόπιστο [αποφάσεις Salvita, σκέψη 23 ανωτέρω, EU:T:2005:200, σκέψη 42, και της 16ης Νοεμβρίου 2011, Dorma κατά ΓΕΕΑ — Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS), T-500/10, EU:T:2011:679, σκέψη 49].

99 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι διάφορες βεβαιώσεις, που είναι όλες γραμμένες κατά πανομοιότυπο τρόπο, αναφέρουν ότι τα απεικονιζόμενα στις συνημμένες φωτογραφίες οχήματα που φέρουν το σήμα MOTOBI είχαν αναπτυχθεί, προετοιμασθεί και προωθηθεί από την προσφεύγουσα κατά τα έτη 2004 και 2005, και προέρχονται από την ίδια την προσφεύγουσα, δεν μπορούν, με δεδομένη την προέλευση αυτή, αυτά και μόνον, να αποτελέσουν επαρκή απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του αμφισβητούμενου σήματος. Τα όσα αναφέρονται στα έγγραφα αυτά συνιστούν, συνεπώς, μόνον ενδείξεις, χρήζουσες επιβεβαιώσεως μέσω άλλων αποδεικτικών στοιχείων [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2005, BIC κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα αναπτήρα με πυρόλιθο), T-262/04, Συλλογή, EU:T:2005:463, σκέψη 79].

100 Συνεπώς, ελλείψει κάθε άλλου στοιχείου που να τεκμηριώνει τις πληροφορίες που περιέχονται στις βεβαιώσεις αυτές, οι οποίες θα μπορούσαν να ενισχύσουν τη θέση περί παραγωγής και πωλήσεως προϊόντων φερόντων το αμφισβητούμενο σήμα, οι εν λόγω βεβαιώσεις, εξεταζόμενες υπό το φως του συνόλου των λοιπών στοιχείων που υπέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, δεν μπορούν να αποδείξουν ότι του εν λόγω σήματος έγινε ουσιαστική χρήση κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα.

101 Όσον αφορά, τέλος, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε σφαιρική εκτίμηση, αλλά χώρισε τα διάφορα στοιχεία που υποβλήθηκαν στην εκτίμησή του, είναι ακριβές ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι μια δέσμη αποδεικτικών στοιχείων μπορεί να καθιστά δυνατή την απόδειξη των υπό εξέταση πραγματικών περιστατικών, παρά το γεγονός ότι καθένα από τα στοιχεία αυτά, μεμονωμένως εξεταζόμενο, δεν θα μπορούσε να αποδείξει την ακρίβεια των πραγματικών αυτών περιστατικών (απόφαση της 17ης Απριλίου 2008, Ferrero Γερμανία κατά ΓΕΕΑ, C-108/07 P, EU:C:2008:234, σκέψη 36).

102 Επιβάλλεται, εντούτοις, η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, ούτε η σφαιρική εκτίμηση του συνόλου των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν από την προσφεύγουσα καθιστά δυνατόν να θεωρηθεί ότι, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, πραγματοποιήθηκαν ουσιαστικές πωλήσεις μοτοποδηλάτων, οπότε είναι αδύνατο να προσδιοριστεί το μερίδιο αγοράς της προσφεύγουσας ή πραγματική οικονομική δραστηριότητα της τελευταίας αυτής.

103 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί τόσο ο πρώτος λόγος ακυρώσεως όσο και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

104 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Benelli Q. J. Srl στα δικαστικά έξοδα.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 2 Φεβρουαρίου 2016.

(υπογραφές)